

INTRODUCCIÓ

enguany commemorem el 700 aniversari de l'inici de les obres del Castell del Montgrí, una edificació que, des de llavors, ha estat un símbol, una fita i un punt de mira continu per a tots els habitants dels pobles que envolten el massís del Montgrí, i de més enllà.

Aquest massís petri, terrós i vegetal, que ja de per si és d'una gran importància –com a paratge natural i com a paratge d'interès prehistòric i històric–, té en el Castell del Montgrí el seu màxim exponent d'un passat ple de conflictes.

El castell va veure la llum en uns temps en què els designis d'uns pocs podien sobre la majoria. Va néixer amb la voluntat d'intimidat "l'ene-mic", el comte d'Empúries, de demostrar-li que el seu impulsor, el comte-rei, tenia molta força i poder.

Ara bé, els seus veritables constructors van ser gent del poble anònims; veïns de les viles d'aquesta zona que, amb tota seguretat, no sabien per què el feien –ni els devia importar–. A ells, és a qui devem finalment aquesta obra.

En un moment donat, els capricis van fer que el castell ja no tingués cap funció. I de la mateixa manera que es va iniciar, es va decidir –a fora, a les "altes esferes"– abandonar les obres. El castell va quedar a mig fer.

És aleshores quan comença el llarg període històric en què el castell ha tingut una o més funcions, sempre beneficioses: refugi, fita...

Així mateix, començava el llarg període de degradació de l'obra, per culpa dels elements –pluja, llamps, tramuntanes...– i de l'home –inscripcions, desperfectes...

Avui tornem a veure el Castell del Montgrí en tota la seva magnificència. És clar que no tothom estarà d'acord amb la consolidació que es va fer. Ara bé, el que ningú no podrà discutir és que "tenim castell per molts de segles".

